


Càntut

Cançons de tradició oral

La puntaire

Lluïsa Comas i Marcó, "Lluïseta", Bellcaire d'Empordà



1. Aquella vo - ra, vore-ta del mar l'Ig-nès se'n va a tre - ba-llar (con) l'al-ba a - pun - ta; i s(e)s
ra a son ai - ma - dor i sem-brant sa ten-dre cor dol-ça es pe - ran - ça. (...)
anys que va dei-xar la vi - la d'A arenys de Mar i sa pro - me - sa; la po

4



ulls, en plor des-fet, va mu-llant el coi-xi-net on fa # la pun-ta. 2. E - nyo -
bre-sa el va es-por-dir, a A-mè - ri - ca va par-tir cer-cant ri - que-sa. 3. Fa cinc

4. -Quan aquí retornaré,
amb ta amor jo compliré-,
deia, i marxava;
-Aquí t'espera mon cor-
ella amb puríssim amor
deia, i plorava.

5. A Arenys de Mar n'ha arribat
aquest matí potentat,
ve de l'Havana;
n'era fill d'un mariner,
en ve casat amb muller
americana.

6. Quan sa arribada ha sabut,
l(a) Ignès en terra ha caigut,
d'un desmai presa;
torna en si del desmai,
plena de dolor i esglai,
plora i gema.

7. -Mare me(u)a-, diu amb fe,
-Sols per vós treballaré,
que el cor mi en sobra.
-Filla meva, viu per mi-
sa mareta li'n va dir,
sa mare és cega.*

*Les quatre estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.